

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ι. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 21, 8^{ος} ορόφος - ΡΟΔΟΥ Τ.Κ. 85100
ΤΗΛ: 2241026775 - 2241033639
ΚΙΝ: 6975068527 - 6944216575
FAX: 150893374 - Δ.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 754
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
Τμήμα Εγκλημάτων
Ποινικού Κλάδου
14/8/2013
269/2013
Το Δικαστήριο
Μ.Α.Ρ.

Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου

ΑΝΑΚΟΠΗ

(άρθρου 632 Κ.Πολ.Δ)

Της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε.», με έδρα τη Ρόδο, 5^ο χλμ Ρόδου Λίνδου, νομίμως εκπροσωπούμενης, ΑΦΜ 999244953.

ΚΑΤΑ

Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και με διακριτικό τίτλο "ALPHA BANK" με έδρα στη Αθήνα, οδός Σταδίου αρ.40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

και ΚΑΤΑ

Της με αριθμό 874/2013 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

.....
Η καθ'ης η ανακοπή μου «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» κατόπιν της από 29-7-2013 αιτήσεως της επέτυχε εις βάρος μου την έκδοση της υπ'αριθμ. 874/2013 διαταγής πληρωμής της Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου που εκδόθηκε στις 30-7-2013.

Επικυρωμένο αντίγραφο εξ απογράφου της μου κοινοποίησε στις 09 Σεπτεμβρίου του 2013, με την οποία επιτάσσεται να της καταβάλλω ως πιστούχος της υπ'αριθμ. 1162593/11-4-2006, (κατ' αντιγραφήν της) το ποσό των ογδόντα έξι χιλιάδων εκατόν ογδόντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (ευρώ 86.188,75), πλέον τόκων υπερημερίας από 11/6/2013 όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της υπ'αριθμ. 2393/15/30-7-1996 Π.Δ.Τ.Ε, πλέον τόκων υπερημερίας επί των καθυστερουμένων τόκων, ανατοκισόμενων ανά εξάμηνο, ήτοι από την 30^η Ιουνίου και 31^η Δεκεμβρίου έκαστους έτους, νομίμως κατά τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 2601/1998 μέχρις εξοφλήσεως, καθώς και ΕΥΡΩ 862 για δικαστική δαπάνη εκδόσεως διαταγής πληρωμής.

Η βαλλόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε – όπως αναφέρεται σε αυτήν – με βάση
α) την με αριθμό 1162593/11-4-2006 Σύμβαση Πίστωσης με Ανοικτό Αλληλόχρεο Λογαριασμό ποσού 30.000,00 ευρώ, β) την από 08-5-2007 πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως ποσού 40.000 ευρώ, με την οποία η πίστωση αυξήθηκε κατά το ως άνω ποσό και ανήλθε στο συνολικό ποσό των 70.000,00 ευρώ, γ) την από 08-5-2007 πράξη ΑΛΦΑ ανοικτού επιχειρηματικού δανείου, δ) το από 6/2/2012 έγγραφο δια της υπογραφής του

οποίου αναγνώρισε η καθ'ης το χρεωστικό υπόλοιπο της 31/12/2011 ανερχόμενο στο ποσό των ευρώ 40.093,99, ε) αποσπάσματα των μηχανογραφικώς τηρουμένων εμπορικών βιβλίων της Τράπεζας, όπου εμφανίζεται η κίνηση των υπ'αριθμ. 593-00-2330-000177, 942-00-1010-509140, καθώς και του υπ'αριθμ. 942-00-1000.700012 λογαριασμού στ) το υπ'αριθμ. 0994Λ7/24-7-2013 αποδεικτικό επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ρόδου Μιχαήλ Μελλίνη, από την οποία προκύπτει η από 23-7-2013 εξώδικη δήλωση και πρόσκληση της αντιδίκου.

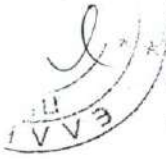
Την ανωτέρω υπ' αρ. 874/2013 διαταγή πληρωμής της κ. Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, ανακόπτω νόμιμα και εμπρόθεσμα με την παρούσα για τους ακόλουθους νόμιμους, βάσιμους και αληθείς λόγους, και όσους άλλους επιφυλάσσομαι να προσθέσω νομότυπα εν καιρώ, και ειδικότερα:

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

Πρώτος Λόγος ανακοπής:

Παράνομη και αόριστη μεταβολή του επιτοκίου, ακυρότητα μέρους που επιφέρει την ακυρότητα του συνόλου της σύμβασης και αοριστία της διαταγής πληρωμής

Η ειδική τραπεζική νομοθεσία (Πράξη Διοικητή Τραπεζής Ελλάδος υπ'αριθμ. 2501/2002) θέτει ήδη από το 2002, τέσσερα δηλαδή χρόνο πριν την έναρξη της συμβατικής σχέσης μου με την καθ'ης) ως προϋπόθεση για την μονομερή εκ μέρους της τράπεζας μεταβολή των επιτοκίων την ύπαρξη εύλογων και εκ των προτέρων καθορισμένων κριτηρίων για την αναπροσαρμογή του επιτοκίου, ορίζοντας ότι ο πελάτης, προς τον οποίο πρόκειται να χορηγηθεί δάνειο ή πίστωση, πρέπει να γνωρίζει το ακριβές ύψος του επιτοκίου της σύμβασής του κατά τη χορήγηση, εάν το επιτόκιο αυτό θα είναι σταθερό ή κυμαινόμενο και, εφόσον είναι κυμαινόμενο, τους παράγοντες, η ενδεχόμενη μεταβολή των οποίων θα επηρεάσει το συνολικό κόστος του αντίστοιχου δανείου (όπως π.χ. παρεμβατικά επιτόκια Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας) και τα χρονικά όρια μεταβολής. Την αντιφατική αυτή διάταξη διευκρίνισε στη συνέχεια με την από 16.01.2003 επιστολή προς την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών η Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με την οποία, για τον προσδιορισμό της διακύμανσης των ως άνω επιτοκίων, «είναι δυνατή η χρήση περισσοτέρων του ενός επιτοκίων αναφοράς προσιτών στο συναλλασσόμενο (όπως το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή το EURIBOR κλπ)», η δε μεταβολή του συμβατικού επιτοκίου «μπορεί να προσδιορίζεται είτε σε σταθερό επίπεδο, είτε σε συγκεκριμένο κατά Τράπεζα εύρος διακύμανσης». Την διευκρίνιση αυτή ακολούθησε και άλλη, η οποία έλαβε τη μορφή απόφασης της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων (υπ'αριθμ. 178/2004), σύμφωνα με την οποία «η μεταβολή του κυμαινόμενου επιτοκίου συνδέεται αποκλειστικά με δείκτες γενικού και ευρέως

προσβάσιμου επιτοκιακού χαρακτήρα, όπως παρεμβατικά επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, euribor, απόδοση ομολόγων, βραχυπρόθεσμων τίτλων κλπ., οι οποίοι πρέπει να αναφέρονται ρητά στην σύμβαση» και μπορεί να ορισθεί «ως ανώτατο πολλαπλάσιο της εκάστοτε μεταβολής του επιτοκιακού δείκτη». Είναι δυνατή η χρήση και περισσότερων του ενός επιτοκιακών δεικτών, όμως στην περίπτωση αυτή στην σύμβαση πρέπει να αναφέρεται και η σταθμισμένη συμμετοχή του κάθε δείκτη στη μεταβολή του επιτοκίου.

Στη σύμβαση συνεπώς, βάσει της ανωτέρω αναφερόμενης Πράξης Διοικητή Τραπεζής Ελλάδος αλλά και της διευκρινιστικής αυτής απόφασης της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων, πρέπει να προσδιορίζεται ρητά ο τρόπος προσαρμογής του συμβατικού επιτοκίου είτε ως το ανώτατο πολλαπλάσιο της εκάστοτε μεταβολής ενός γνωστού και ευρέως προσβάσιμου επιτοκιακού δείκτη είτε ως το εκάστοτε προκύπτον άθροισμα του ύψους του επιτοκιακού δείκτη πλέον ενός περιθωρίου καθοριζομένου μέχρι ενός ανωτάτου ορίου.

Επιπλέον, η διαμορφωθείσα αρχή της διαφάνειας στον τρόπο διακύμανσης του επιτοκίου επιβάλλεται και σε κοινοτικό επίπεδο, αφού σύμφωνα με τον νόμο 3862/2010 (και ειδικότερα το άρθρο 41παρ2), με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2007/64/EK για τις υπηρεσίες πληρωμών και ο οποίος ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, και τον τρόπο μονομερούς τροποποίησης σύμβασης που αποτελεί την συμφωνία-πλαίσιο για την διενέργεια πληρωμών, όπως είναι και η σύμβαση χορήγησης πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, αλλαγές των επιτοκίων μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί.

Τέλος, δέον όπως σημειωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 2παρ.7 στοιχείο ια του ν. 2251/1994 το οποίο εφαρμόζεται, είτε ευθέως, είτε αναλογικά σε κάθε περίπτωση τραπεζικής σύμβασης στην οποία ο πελάτης είναι διαπραγματευτικά κατώτερος και οικονομικά ασθενέστερος και δεν έχει την δυνατότητα διαπραγμάτευσης με την τράπεζα τυχόν ειδικότερων όρων, όπως στην περίπτωση μου, και το οποίο άλλωστε αποτελεί νομοθετική εξειδίκευση του άρθρου 281 ΑΚ, είναι εκ προοιμίου και per se άκυρος (χωρίς να απαιτείται η εξέταση των γενικών προϋποθέσεων του όρου 2παρ.6 του ίδιου ως άνω νόμου), ο όρος που χωρίς σπουδαίο λόγο αφήνει το τίμημα αόριστο και δεν επιτρέπει τον προσδιορισμό του με κριτήρια ειδικά καθορισμένα στη σύμβαση και εύλογα για τον αντισυμβαλλόμενο.

Ενόψει των ανωτέρω, σημειώνονται τα εξής :

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 1162593/11-4-2006 σύμβαση χορήγησης πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, ο προσδιορισμός της διακύμανσης του επιτοκίου, το οποίο αποτελεί το τίμημα της σύμβασης πίστωσης, είναι παντελώς αόριστος και συνακόλουθα παράνομος. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον όρο 6.4 ορίζεται ότι « Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα της περιοδικής αναπροσαρμογής, ήτοι της αυξήσεως ή μειώσεως του ελάχιστου δανειστικού επιτοκίου (prime rate), χωρίς τη σύμπραξη του πιστούχου. Η αναπροσαρμογή αυτή του ελάχιστου δανειστικού επιτοκίου θα γίνεται κάθε φορά ανάλογα με τις συνθήκες της χρηματαγοράς και το κόστος του χρήματος για την τράπεζα, θα δημοσιεύεται από την Τράπεζα σε δύο τουλάχιστον εφημερίδες...» .

Περαιτέρω και στον όρο 6.5 ορίζεται ότι « ...Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα, λαμβάνουσα υπόψη τα εκάστοτε οικονομικά στοιχεία του πιστούχου και την αποδοτικότητα της ευρύτερης μ' αυτόν συνεργασίας και γεγονότα οικονομικής φύσεως που λαμβάνουν χώρα στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό μεταξύ των οποίων και η αύξηση του κόστους του χρήματος γενικότερα και ειδικότερα στη διατραπεζική αγορά, τα οποία επιβάλλουν σ' αυτή αλλαγή της πιστωτικής πολιτικής και του ύψους των επιτοκίων, να αυξάνει, να μειώνει ή και να καταργεί το ισχύον κάθε φορά περιθώριο...» Είναι προφανές ότι ο ανωτέρω όρος δεν πληροί στο ελάχιστο τις στοιχειώδεις αυτές προϋποθέσεις, αφού το επιτόκιο συντίθεται από περιθώριο πλέον του «συμβατικού περιθωρίου» που χρησιμοποιεί η καθ'ης τράπεζα.

Το δε συμβατικό επιτόκιο της τράπεζας δεν είναι συνδεδεμένο, σύμφωνα με τη μεταξύ μας σύμβαση, με κανέναν γενικό δείκτη, την πορεία και το ύψος του οποίου μπορεί να παρακολουθεί ο αντισυμβαλλόμενος της τράπεζας. Αντίθετα στη σύμβαση αναφέρεται ότι το συμβατικό επιτόκιο μεταβάλλεται ανάλογα με τις συνθήκες της χρηματαγοράς και το κόστος του χρήματος για την τράπεζα, κατά τρόπο δηλαδή απόλυτα ασαφής και συνεπώς αυθαίρετο από την πλευρά της καθ'ης, που αποκλείει τον οφειλέτη από οποιαδήποτε δυνατότητα ελέγχου και πολύ περισσότερο πρόβλεψη και προγραμματισμού των υποχρεώσεών του.

Η παντελώς αόριστη και αυθαίρετη εκ μέρους της τραπεζής μεταβολή του επιτοκίου διήρκεσε έως τις 08-5-2007, οπότε και συμφωνήθηκε με την υπ' αριθμ. από 08-5-2007 πρόσθετη πράξη ως συμβατικό επιτόκιο 9,10%. Από τον Απρίλιο δηλαδή του 2006 έως και τον Μάιο του 2007 η καθ'ης τράπεζα καθόριζε μονομερώς και αυθαίρετα το επιτόκιο, χωρίς τα κριτήρια της μεταβολής να είναι ελέγξιμα από εμένα, αλλά ούτε από το Δικαστήριο που εξέδωσε την διαταγή πληρωμής.

Το τίμημα συνεπώς της σύμβασης πίστωσης, ο τόκος δηλαδή, ήταν παντελώς αόριστο για διάστημα ενός τουλάχιστον έτους, ενώ παράλληλα ο σχετικός όρος σύμφωνα

με την διάταξη 2παρ.7 στ. ια του ν. 2251/1994 είναι *per se* καταχρηστικός και άκυρος. Άκυρος δε είναι ο όρος και σύμφωνα με το άρθρο 174ΑΚ, αφού οι πράξεις του Διοικητή Τραπέζης Ελλάδος και οι Αποφάσεις της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων έχουν ισχύ νόμου. Τέλος, άκυρος ως καταχρηστικός είναι ο όρος βάσει του άρθρου 281 ΑΚ, αφού ο μονομερής προσδιορισμός και η μεταβολή του επιτοκίου από την τράπεζα χωρίς εκ των προτέρων εύλογα και ειδικά προσδιοριζόμενα κριτήρια υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλει η καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη στις τραπεζικές συμβάσεις και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος των πιστωτικών ιδρυμάτων για μεταβολή του επιτοκίου.

Σύμφωνα δε με τον όρο 181 ΑΚ, η ακυρότητα μέρους επιφέρει την ακυρότητα όλης της δικαιοπραξίας, αν συνάγεται ότι δεν θα είχε επιχειρηθεί χωρίς το άκυρο μέρος. Εν προκειμένω, καθίσταται φανερό ότι η καθ'ης τράπεζα, η οποία είχε προδιατυπώσει τους όρους της σύμβασης χωρίς να υφίσταται περιθώριο μεταβολής ή διαπραγμάτευσής τους εκ μέρους μου, δεν θα είχε συμβληθεί με την εταιρία μου εάν δεν υφίστατο ο ως άνω άκυρος όρος. Σε περίπτωση δηλαδή που ζητούσα από την καθ'ης τράπεζα την απάλειψη του συγκεκριμένου όρου, αυτή δεν θα είχε συμβληθεί μαζί μου. Κατόπιν των ανωτέρω, η ακυρότητα του όρου περί προσαρμογής του επιτοκίου επιφέρει την ακυρότητα της από 2006 σύμβασης πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό και των πρόσθετων αυτής πράξεων, που αποτελούν με αυτή ένα αδιαίρετο και αναπόσπαστο όλο, με αποτέλεσμα η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής να είναι ακυρωτέα, αφού εκδόθηκε στηριζόμενη σε άκυρη σύμβαση και ομοίως η αιτία της απαίτησης που έχει επιδικαστεί με αυτήν είναι άκυρη.

Ακόμα όμως και στην περίπτωση που θεωρούνταν ότι η μερική ακυρότητα δεν επιφέρει την ακυρότητα του συνόλου της σύμβασης, η αίτηση προς έκδοση διαταγής πληρωμής και συνακόλουθα η ίδια η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής πάσχουν αοριστίας, δεδομένου ότι η αοριστία του καθορισμού του ύψους και του τρόπου διακύμανσης του επιτοκίου, σε συνδυασμό με την έλλειψη αναφοράς του ύψους του επιτοκίου τόσο στην από 29-7-2013 αίτηση της καθ'ης όσο και στην ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, αλλά και στα αντίγραφα της κίνησης του λογαριασμού που έχουν προσκομιστεί (βλ. Γνωμοδότηση Π. Μάζη, ΕΕΜΠΔ 2012, 522 επ) δεν επιτρέπουν στον δικαστή αλλά και σε κανέναν τρίτο να ελέγξει, με απλό μαθηματικό υπολογισμό, όπως γίνεται δεκτό, την ορθότητα των επιμέρους κονδυλίων και του οριστικού καταλοίπου, με αποτέλεσμα η εκδοθείσα διαταγή πληρωμής να είναι ακυρωτέα λόγω αοριστίας.

Σημειώνεται δε ότι αόριστο είναι και το ίδιο το διατακτικό της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, αφού επιδικάζει τόκους υπερημερίας ενώ το επιτόκιο υπερημερίας δεν προκύπτει ούτε από τον νόμο ούτε από τον εκτελεστό τίτλο (916ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 630 στοιχ. γ' και δ' ΚΠολΔ, κατά την οποία η διαταγή πληρωμής πρέπει να περιέχει, πλην άλλων στοιχείων, την αιτία της πληρωμής και το ποσό των χρημάτων που πρέπει να καταβληθεί, η διαταγή πληρωμής, που δεν είναι δικαστική απόφαση αλλά μόνον τίτλος εκτελεστός, δεν απαιτείται να περιλαμβάνει πλήρεις και εμπεριστατωμένες αιτιολογίες, αλλά αρκεί ο συνοπτικός προσδιορισμός σε αυτήν του γενεσιουργού λόγου της απαιτήσεως, κατά τρόπον ώστε να μη δημιουργείται αμφιβολία για την ταυτότητα αυτού (γενεσιουργού λόγου) και δεν απαιτείται περιγραφή όλων των περιστατικών που τον συνθέτουν, ήτοι αρκεί η εξατομίκευση της εγγράφως αποδεικνυόμενης απαίτησης. Η αναφορά δε σε αυτήν (διαταγή πληρωμής) του καταβλητέου ποσού χρημάτων απαιτείται για το εκκαθαρισμένο της απαιτήσεως και αποτελεί κατ' άρθρο 916 ΚΠολΔ προϋπόθεση της εκτελεστότητας αυτής. Κατά την έννοια δε του άρθρου 916 ΚΠολΔ, σύμφωνα με το οποίο αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει, αν από τον εκτελεστό τίτλο δεν προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής, είναι εκκαθαρισμένη η απαίτηση, αν μπορεί να καθοριστεί κατά ποσό με αριθμητικό υπολογισμό, ή σύμφωνα με τα περιλαμβανόμενα στον τίτλο στοιχεία, όπως όταν υπάρχει καταδίκη σε τόκους ορισμένου κεφαλαίου, των οποίων όμως η έναρξη και το ποσοστό ορίζεται από τον τίτλο ή από το νόμο (ΑΠ 1094/2006, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής επιδικάζεται το αιτηθέν ποσό έντοκα και, όπως αναφέρεται σε αυτήν αυτολεξεί «με τους νόμιμους τόκους υπερημερίας», χωρίς να διαλαμβάνεται σε αυτήν μνεία περί του ύψους του επιτοκίου αυτού, παρά μόνο «όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της υπ' αριθμ. 2393/15/30-7-1996 Π.Δ.Τ.Ε». Σύμφωνα όμως με τα αναφερόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, η διάταξη αυτή πάσχει από αοριστία, αφού καθίσταται ανέφικτος ο υπολογισμός των επιδικαζόμενων με αυτήν τόκων υπερημερίας και επομένως η διαταγή πληρωμής τυγχάνει ακυρωτέα (ΠΠρΑθ 5479/2009).

Δεύτερος Λόγος Ανακοπής-μη εκκαθαρισμένη απαίτηση

ΕΚΤΟΚΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΕΤΟΣ 360 ΗΜΕΡΩΝ

Σύμφωνα με τον όρο 8.2 της σύμβασης πίστωσης, ο τόκος υπολογίζεται από την πιστώτρια τράπεζα με βάση έτος 360 ημερών. Ωστόσο, ο υπολογισμός του τόκου με βάση το έτος 360 ημερών προσκρούει στην αρχή της διαφάνειας, που επιτάσσει το άρθρο 2 § 6 του ν. 2251/1994, διότι οι ΓΟΣ των συμβάσεων πρέπει να είναι διατυπωμένοι κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή, ώστε ο απρόσεκτος ως προς την

ενημέρωσή του, αλλά διαθέτοντας τη μέση αντίληψη, κατά το σχηματισμό της δικαιοπρακτικής του απόφασης καταναλωτής, να γνωρίζει τις συμβατικές δεσμεύσεις που αναλαμβάνει, ιδίως όσον αφορά τη σχέση παροχής και αντιπαροχής. Με το να υπολογίζεται το επιτόκιο σε 360 ημέρες ο καταναλωτής δεν πληροφορείται το πραγματικό ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 243 § 3 ΑΚ. Όταν η τράπεζα διασπά εντελώς τεχνητά και κατ' αποκλεισμό των δικαιολογημένων προσδοκιών του καταναλωτή, το χρονικό διάστημα (έτος), στο οποίο όφειλε να αναφέρεται το επιτόκιο, δημιουργεί μια πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή - Δανειολήπτη, ο οποίος πλέον (όταν το επιτόκιο μιας ημέρας προσδιορίζεται με βάση το έτος 360 ημέρες) για κάθε ημέρα επιβαρύνεται με κατά 1,3889% περισσότερους τόκους. Άλλωστε, το έτος των 365 ημερών ισχύει και εφαρμόζεται ήδη κατ' επιταγή της κοινοτικής οδηγίας 98/7/ΕΚ, που ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο με την ΚΥΑ 21-178/13.2.2001 (ΦΕΚ Β' 255/8.3.2001) και ήδη σήμερα με την ΚΥΑ Ζ1 699/2010 για την καταναλωτική πίστη, με τη στενή έννοια, με την οποία ενσωματώθηκε το εθνικό δίκαιο η οδηγία 2008/48/ΕΚ, ρύθμιση που δείχνει τη σημασία που απονέμει και ο κοινοτικός νομοθέτης για τον κατ' αυτόν τον τρόπο, ακριβή προσδιορισμό του επιτοκίου. Σημειώνεται δε και πάλι ότι λόγω του αόριστου προσδιορισμού του επιτοκίου και της έλλειψης αναφοράς του τόσο στην αίτηση όσο και στην διαταγή πληρωμής, καθιστούν αδύνατον τον ακριβή προσδιορισμό των παράνομων χρεώσεων που έχει επιβάλλει η καθ'ης δανείστρια.

Συνεπώς ο εκτοκισμός με βάση έτος 360 ημερών καθιστούν την απαίτηση της καθ'ης μη εκκαθαρισμένη, αφού το κατάλοιπο που έχει προκύψει από το κλείσιμο του λογαριασμού περιλαμβάνει αδιαμφισβήτητα παράνομες χρεώσεις.

Από το απόσπασμα κίνησης του λογαριασμού που προσκομίζει η καθ'ης, δεν καθίσταται εφικτό να απομονωθούν τα κονδύλια που έχουν προκύψει από τον παράνομο εξαμηνιαίο ανατοκισμό των τόκων και από τον εκτοκισμό βάσει έτους 360 ημερών και επομένως δεν προκύπτει από τα αποσπάσματα των εμπορικών βιβλίων της καθ'ης η ανακοπή το σύνολο της οφειλής, λόγω της ακυρότητας των συμπεριλαμβανομένων στο λογαριασμό. Η αδυναμία δε υπολογισμού εντείνεται από το γεγονός ότι πουθενά στην ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής δεν αναφέρεται το εφαρμοζόμενο συμβατικό επιτόκιο, ενώ προσδιορίζεται και τελείως αόριστα στην ίδια την σύμβαση.

Η ακυρότητα δε των επιμέρους ποσών επηρεάζει την αποδεικτικότητα με έγγραφα, αλλά και το εκκαθαρισμένο του συνόλου της απαίτησεως (ΜονΠρΚέρκυρ 99/2010, αφού στο απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων που προσκομίστηκαν από την καθ'ης δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός των επιμέρους ποσών λόγω του είδους της εγγραφής, με

παραπέρα συνέπεια την αδυναμία προσδιορισμού του πραγματικού ποσού της οφειλής και αντίστοιχα της απαίτησης της καθής.

Εξ αυτού του λόγων συνεπώς, η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής είναι ακυρωτέα δεδομένου ότι δεν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις έκδοσής της, αφού δεν υπήρχε κατά τα παραπάνω έγγραφη απόδειξη της απαίτησης της καθής, η οποία άλλωστε δεν είναι εκκαθαρισμένη, δεδομένου ότι περιλαμβάνει παράνομα κονδύλια κατά τα ανωτέρω αναφερθέντα.

Τρίτος λόγος ανακοπής:

ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ

Κατά την διάταξη του άρθρου 281 Α.Κ., η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται, εάν αυτή υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Δια την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, δια της οποίας σκοπείται η πάταξη της αξιοπιστίας κατά την ενάσκηση κάθε δικαιώματος και η οποία έχει έντονο τον χαρακτήρα κανόνος δημοσίας τάξεως, δεν αρκεί μόνον η επί μακρόν χρόνον αδράνεια του δικαιούχου, αλλά απαιτείται και η συνδρομή και άλλων περιστατικών, εκ των οποίων εμφανίζεται συμπεριφορά, η οποία δημιουργεί ευλόγως την πεποίθηση εις τον υπόχρεο, ότι δεν θέλει να ασκήσει το δικαίωμά του ο δικαιούχος, εις τρόπον ώστε η παρά ταύτα άσκησή τούτου, τείνουσα εις ανατροπήν καταστάσεως που εδημιουργήθη υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διετηρήθη επί μακρόν και η οποία επάγεται επαχθείς συνέπειες δια τον υπόχρεο, αντίκειται κατά τρόπον προφανή προς τις αρχές της καλής πίστεως και των χρηστών ηθών, ως και εις τον κοινωνικόν ή οικονομικόν σκοπόν του δικαιώματος (Εφ. Λάρισας 420/2001, Ολ.ΑΠ 2101/1984, ΝοΒ 34,648, ΑΠ 502/1996 ΕλλΔνη 38,83).

Για να θεωρηθεί η άσκηση του δικαιώματος ως καταχρηστική, θα πρέπει η προφανής υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο οικονομικός σκοπός του δικαιώματος να προκύπτει από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου ή από την πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε ή τις περιστάσεις που μεσολάβησαν ή από άλλα περιστατικά, τα οποία, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γέννηση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, να καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (Ολ.Α.Π. 17/1995, Ελλ.Δ/νη. 36.1531, ΑΠ 1372/1997 ΕΔΠολ 1998.27, 13382/2002 ΜΠΡ Θεσσαλονίκης).

Με την καθ' ης συνεργάζομαι από τον Απρίλιο του 2006 με την χορήγηση του εν λόγω δανείου. Παρά την δυσμενή οικονομική συγκυρία και κατάσταση, η οποία είναι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΡΟΔΟΥ

γνωστή σε όλους και ιδία στην αντίδικο Τράπεζα, αυτή επέλεξε την έκδοση διαταγής πληρωμής εις βάρος μου, για ολόκληρο το προερχόμενο κατ'αυτήν οφειλόμενο υπόλοιπο του δανείου μου, ανερχόμενο στο ποσό των ογδόντα έξι χιλιάδων εκατόν ογδόντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (ευρώ 86.188,75), πλέον τόκων. Να σημειωθεί ότι από το έτος 2009 (με την από 24-12-2009 επιστολή μου) είχα εκθέσει στην αντίδικο τα προβλήματα που αντιμετωπίζω αναφορικά με την ακίνητη περιουσία μου. Έκτοτε με συνεχείς επιστολές μου προς την καθ'ης αιτούμενη την ρύθμιση της ως άνω οφειλής μου με τρόπο που κατ' εκτίμηση θα μπορούσα να ανταποκριθώ στις οφειλές μου και συγχρόνως θα εξυπηρετούνταν τα συμφέροντα της καθ'ης τράπεζας, ενόψει και της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Να σημειωθεί ότι την τελευταία επιστολή μου απέστειλα στην καθ'ης στις 4/4/2013, ζητώντας την επανεξέταση του από 12-4-2013 αιτήματός μου, για την ρύθμιση της ως άνω οφειλής μου. Ωστόσο η αντίδικος προέβη στην έκδοση της βαλλόμενης διαταγής πληρωμής, επιδιώκοντας κατ'αυτόν τον τρόπο την άμεση καταβολή ολόκληρου του ποσού και κατ'επέκταση την οικονομική καταστροφή μου.

Επομένως, η έκδοση διαταγής πληρωμής με τις ανωτέρω ενέργειες της Τράπεζας, υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, σύμφωνα με το άρθρο 281 του Α.Κ., και είναι ακυρωτέα.

Για τους ως άνω εκτεθέντες λόγους πρέπει να ακυρωθεί η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής.

Επειδή η παρούσα ανακοπή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή, ασκείται δε εμπρόθεσμα και νόμιμα στο Δικαστήριό σας.

Για τους λόγους αυτούς

Και όσους θα προσθέσω νομότυπα

Και με την επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μου

Ζ η τ ω

Να γίνει δεκτή η παρούσα ανακοπή μου.

Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη με αριθμό 874/2013 διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική μου δαπάνη.

Ρόδος, 18 Σεπτεμβρίου 2013

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ι. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 21, Α' όροφ. - ΡΟΔΟΣ Τ.Κ. 85100
ΤΗΛ.: 2241026775 - 2241033639
ΚΙΝ.: 6975068527 - 6944216575
Α.Φ.Μ.: 150893374 - Α.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 754

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΝΕΥ ΠΙΝΑΚΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΠΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ : 228/19-9-2013

Στη Ρόδο και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα 19-9-2013, ημέρα Πέμπτη και ώρα 12.00 εμφανίστηκε στη Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου Ελένη Γιορδαμνή, η δικηγόρος Ρόδου Αφροδίτη Ιωάννου και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο ανακοπής.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή, η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Η Γραμματέας

Η Καταθέσασα

Ελένη Γιορδαμνή

Αφροδίτη Ιωάννου

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Για τη συζήτηση του παραπάνω δικογράφου ορίζεται τόπος το Κατάστημα του Πρωτοδικείου Ρόδου (ακροατήριο Μονομελούς) και χρόνος η 3-6-2014 ημέρα Τρίτη και ώρα 09:00.-

Ρόδος 19-9-2013

Ο Δικαστής Υπηρεσίας

Σταύρος Χαριτίδης

Πρωτοδικής

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΤΥΠΟ

Ρόδος 19-9-2013

Η Γραμματέας

Ελένη Γιορδαμνή